

عنوان مقاله:

جایگاه تاریخی کربلا در تقرب مذاهب اسلامی (با تاکید بر نقش قیام حسینی(ع) در وحدت شیعه و سنی)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

محمد ملک زاده - عضو هیئت علمی/استادیار(گروه سیاست پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی)

خلاصه مقاله:

سرزمین کربلا به پشتوانه یک حادثه بزرگ تاریخی در محرم سال ۶۱ هجری قمری همواره موجب تعمیق وحدت مذاهب اسلامی و اتحاد تشیع و اهل سنت بوده است. همگام با گرامیداشت واقعه کربلا از سوی شیعیان، پیروان مذاهب مختلف اهل سنت -اعم از شافعی، مالکی، حنفی و حنبلی- همواره به این واقعه تاریخی رویکردی همدلانه و نزدیک به اعتقادات مذهب تشیع اتخاذ نموده اند. ایشان برای اهل بیت پیامبر(ص) از جمله حضرت امام حسین(ع) ارزش و احترام خاصی قائلند؛ اکثریت ایشان معتقدند قیام آن حضرت مصداق قیام به حق و بر علیه حاکم ستمگر بود؛ قاطبه عالمان و مردم سنی‌مذهب لعن یزید و قاتلین فرزند رسول خدا(ص) را امری روا دانسته و حتی برخی از علمای مشهور ایشان در این موضوع از اجماع و اتفاق نظر عالمان مذاهب اسلامی خبر داده اند. از این رو ایشان در طول تاریخ اسلام با اعتقاد بر اهمیت زنده نگهداشتن واقعه کربلا و مصیبتی که در این واقعه بر خاندان اهل بیت(ع) گذشت، در کنار شیعیان به سوگواری و عزاداری بر این مصیبت پرداخته و یاد و خاطره شهادت امام حسین(ع) و یاران فداکارش در سرزمین کربلا را به سمبل اتحاد و همدلی میان امت اسلامی تبدیل نموده‌اند. این امر که حتی در میان پیروان ادیان دیگر و مردمان غیر مسلمان، اشتراکاتی را با امت اسلامی پدید آورده است، حاکی از نقش تاریخی واقعه کربلا در تقرب مذاهب و ادیان گوناگون میباشد که در این مقاله با ارائه اسناد و شواهد متعدد به بررسی آن خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

اهل سنت؛ تشیع؛ حسین بن علی(ع)؛ قیام کربلا؛ وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541965>

